

Ida Folde Ytrestøyl

Hvordan blir Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne?

Forholdet mellom forfatter og Leser

Bacheloroppgave i Lektorutdanning i språkfag

Veileder: Joachim Friis

Juni 2020

Ida Folde Ytrestøyl

Hvordan blir Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne?

Forholdet mellom forfatter og leser

Bacheloroppgave i Lektorutdanning i språkfag
Veileder: Joachim Friis
Juni 2020

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Det humanistiske fakultet
Institutt for språk og litteratur

Kunnskap for en bedre verden

Innholdsfortegnelse

Innledning	1
Metode	1
Litteratur og litterære verk	1
Hva er en forfatter?	2
<i>Forholdet mellom forfatter og leser</i>	3
<i>Hvor viktig er forfatteren for tolkningen av verket?</i>	4
Sophie Elise Isachsen sine verk	4
<i>Forbilde</i>	5
<i>Elsk meg</i>	6
Hvordan blir Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne?	6
Avslutning	8
Litteratur	11

Innledning

I denne teksten ønsker jeg å se på hvordan forfatterrollen preges av leserne. Hva er det som karakteriserer en forfatter, og hvordan påvirkes tolkningen av verket dersom man har kunnskap om forfatteren? For å kunne se på dette nærmere skal jeg analysere forfatterskapet til Sophie Elise Isachsen og se på hvordan bøkene er skrevet med tanke på hennes tidligere blogg, og som derav har lagt til grunne en dypere kontakt med enkelte av leserne. Jeg ønsker også å se på hvordan, eller om, hun retter seg til lesere som ikke har noe kunnskap om henne fra tidligere av. Hvordan blir Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne? Spørsmålet om hvor stor rolle leseren har i forhold til forfatteren har blitt diskutert lenge, men det ble spesielt økt fokus på temaet under antikken og utviklingen av retorikken. Det er tydelig blant teoretikerne at leseren har en stor rolle i hvordan forfatteren skriver og hvordan verket blir tolket. Spørsmålet her blir da hvordan forfatteren velger å rette seg mot leseren. Retter forfatteren seg systematisk mot et bestemt publikum, eller evner vedkommende å rette seg mot flere typer lesere? For å kunne utdype dette vil det også bli representert teori om hva som kan definere en forfatter og litteratur. Det er dog ingen fasit på hva som faktisk utgjør om en kan regnes som forfatter for bestemte litterære verk, men bloggen i Isachsen sitt tilfelle er et fint eksempel på hvordan diskusjonen oppstår. Det er ikke like enkelt å si at man er forfatter dersom man har skrevet en bok. I dagens teknologiske tid og med mange former for digitale verk er det ikke enkelt å fastsette når en vedkommende gikk fra å være en skrivelysten person til en forfatter. Var Isachsen å kunne regne som forfatter, med tanke på bloggskrivningen, allerede før hun ga ut bøker?

Metode

For denne oppgaven har jeg valgt å basere resultatene på nærlesing og analyse av bøkene *Forbilde* og *Elsk meg*. For å støtte selve analysen har jeg sett i utvalgt teori som beskriver både en forfatters rolle, litteraturen i vår samtid, hva forfatteren betyr for betydningen av verket og hvordan forfatteren retter seg til de mange ulike leserne som eksisterer.

Litteratur og litterære verk

«Vår forståelse av litteratur har et vesentlig innslag av konvensjon i den forstand at innholdet i begrepet varierer både i tid og fra kultur til kultur» (Lothe, Refsum & Solberg, 2007: 125). For å kunne se på den øvrige problemstillingen er det med dagens teknologi og utvikling sentralt å ha kunnskap om hvordan begrepene litteratur og litterære verk blir definert, og hvor forskjellig

disse begrepene kan bli definert. Det er nemlig ingen fasit på hva begrepene faktisk betyr, men jeg skal her se på utviklingen til begrepene og se på hva de ulike fagpersonene mener er den riktige definisjonen. Begrepene litteratur og litterære verk har forandret seg gjennom århundrene. Rundt 1800-tallet innebar begrepene skriftlige verker som ble brukt primært til lærdom eller vitenskapelig dannelse. Begrepene har senere utviklet seg til å også inneholde verk som er oppdiktede, skapende og kunstneriske (Lothe, Refsum & Solberg, 2007: 124). Selv om at det kanskje var enklere på 1800-tallet og tidlig 1900-tall å definere hva som var litteratur ut fra disse begrepene, var det allikevel et spørsmål om alle skriftlige verk som inneholdt disse momentene kunne betegnes som litteratur og litterære verk. Spørsmålet her var primært om blant annet brev eller skisser til skriftlige bøker også skulle betegnes som litterære verk (Foucault, 1969: 302). I dag kan vi også stille dette spørsmålet stilles, men med dagens teknologi er det flere ulike kategorier som folk flest ikke blir enige om virkelig er litteratur eller ikke (Emerson, 2014: 10). Dette sørger også for at spørsmålet om når man faktisk oppnår rollen som forfatter. Er man forfatter dersom man har skrevet flere ulike tekster på ulike digitale plattformer, eller oppnår man ikke denne tittelen før man har ugitt en bok?

Hva er en forfatter?

En forfatter blir definert i leksikon som opphavspersonen til et litterært verk. Leksikonet peker også på at litteraturkritikken har viet sin oppmerksomhet til forbindelsen forfatteren kan ha med sine verk. Man kan også stille seg spørsmålet om hvordan kjennskap til personen preger ens forståelse av verket. Det stilles også spørsmål til hvordan forfatteren preges av omgivelsene og hendelsene rundt seg selv og samfunnet på dens tid (Lothe, Refsum & Solberg, 2007: 68).

«Spørsmålet blir da i hvilken grad forfatteren må innordne seg gitte betingelser, særlig samfunnsmessige og litterære normer, og i hvilken grad han kan utfordre disse. I hvilken grad skal forfatteren forstås som en unik og kontrollerende bevissthet [...]» (Ibid.)

Det har lenge blitt diskutert om hva en forfatter er, og vedkommende sin betydning. På 1800-tallet mente Charles-Augustin Sainte-Beuve at litterære verk var en måte å bli bedre kjent med et annet menneske, altså ved å lese forfatterens verk kunne man bli bedre kjent med forfatteren selv (Kjældgaard, Møller, Ringgaard, Rösing, Simonsen, Thomsen & Rosendahl, 2013: 161). Under begrepet litterære verk menes her blant annet bøker, personlige samtaler og brev. Det som blir spesielt diskutert er om litterære verk som dagbøker, notater, brev og så videre fra en som har blitt karakterisert som forfatter, også burde blitt karakterisert som litteratur fra forfatteren i like stor grad som forfatterens bøker, eller lignende (Foucault, 1969: 302).

Forholdet mellom forfatter og leser

Forholdet mellom forfatter og leser, eller publikum, har blitt forsket på lenge, men det var spesielt i løpet av 1960- og 1970-tallet at temaet ble ytterligere belyst. Dette forskningsspørsmålet er ikke besvart enda (Ilene, 2002: 1). Selv om temaet fortsatt ikke er fullstendig besvart har det siden antikken sin tid vært tydelig at forholdet eksisterer, og har en betydning for både forfatter, leser og verket. Spesielt i antikken var dog temaet rettet til retorikkens kunst. «Concern of the reader impacts not only the ideas and focus of the text, but also decisions about word choice, nature of the discourse, and the general impression that the text creates» (Ibid.: 43). Innen retorikken så de på publikummet, eller leseren, som en spesielt viktig brikke i hvordan budskapet ble mottatt og forfatterne kunne eventuelt justere tekstene etter hva slags publikum vedkommende ønsket at budskapet skulle nå (Ibid.: 2). Dette ble et fokus som skulle regjere i lang tid fremover, og som fortsatt regjerer i dag selv om det ikke gjelder retoriske tekster. «If the writer misjudges the audience of readers, or the reader does not or cannot enter into the world of the writer and submit to his or her intention, then communication misfires or is lost» (Ibid.: 3). Sitatet her belyser fint hva som skjer dersom kommunikasjonen, eller forholdet, mellom forfatteren og leseren/publikummet blir misforstått. Verket som skulle ha hatt et budskap feiler å frembringe dette budskapet, og budskapet står i fare for å bli borte. Selv om vi her ser at det er tydelig forsket på og forstått hvor viktig forholdet mellom forfatter og vedkommende sitt publikum, er det enda ikke rettet et slikt fokus på spørsmålet fra publikummet eller leseren sin sitt perspektiv.

«Just as there is no agreement in the theoretical views of the author-audience relationship, so also there is not agreement as to precisely what role audience awareness does or should play in the writing process» (Ibid.: 44). Enkelte kritikere mener at enkelte forfattere tilspisser tekstene sine for mye til publikummet. Det de fleste blir uenige om angående dette temaet er heller hvor mye tid forfatterne faktisk bruker på å tilspisse tekstene sine til publikummet, men de fleste er enige om at publikummet er viktig for både forfatteren og verkets budskap. Det de ønsker å belyse er at denne kommunikasjonen og fokuset på leseren ikke kan planlegges for nøye, og at forholdet må heller oppstå gjennom nøytrale begrep og uttrykk som kan treffe alle former for publikum og deres ulike kontekster (Ibid.: 45). Det er da enighet om at publikummet er viktig for forfatteren, men at det ikke kan planlegges for nøye. Forfatteren er nødt til å utvikle kompetanse som sørger for at vedkommende klarer å skrive for flere ulike lesere og de ulike kontekstene som leserne befinner seg i. Dette er da spesielt i tilfeller hvor leserne ikke

nødvendigvis har spesiell kunnskap til forfatteren, men hva skjer i tilfeller hvor leserne har spesiell kunnskap om forfatteren?

Hvor viktig er forfatteren for tolkningen av verket?

Det finnes ulike meninger om hvor relevant en forfatter er for betydningen av vedkommende sine verk. Forfatterne Thomas Mallon og Adam Kirsch sier sin mening om dette i en seksjon i *The New York Times* kalt «Bookends» (Mallon & Kirsch, 2014). Thomas Mallon hevder blant annet at et verk kan bli mer interessant og belysende dersom man har kunnskap om forfatterens liv. Han mener dog at dagens forfatteres liv er mye mer kjedelig i dag enn hva forfatterens liv var for eksempel for 100 år siden. Han avslutter også innlegget sitt med å si at hele prosessen bak å produsere et litterært verk har blitt kjedeligere og enklere med de digitale verktøyene vi har for hånd i dag, enn det var før. Det virker som om Mallon mener at forfatterens liv hadde en belysende effekt i eldre litteratur, men at dagens forfattere rett og slett har et kjedelig liv som derav ikke får noen særlig effekt på de litterære verkene.

Adam Kirsch har et litt annerledes syn på saken. Han hevder at to helt forskjellige verk om ikke har noen forbindelse med hverandre kan påvirkes av at de er skrevet av samme forfatter. Med påvirkes menes her at man kan gi bøkene en tolkning som går ut på at de har en sammenheng og sier noe om forfatteren, selv om de ikke nødvendigvis har noen form for sammenheng. Altså at man som leser kan ende opp med å fantasere om en sammenheng mellom verkene som ikke skal eksistere. Han konkluderer dog med at det nesten er umulig å lese flere verk av samme forfatter uten å skape seg et bilde av hvordan forfatteren var, eller er, som menneske. Poenget her er at man som leser bør skille mellom et verks betydning, og ens fasinasjon av selve forfatteren. Forfatterens biografi bør skilles fra de litterære verkene (Ibid.).

Sophie Elise Isachsen sine verk

Sophie Elise Isachsen har lenge vært samtaleemne i norske husholdninger både positivt og negativt. Hun har skapt sin karriere gjennom en blogg som i starten var en helt ordinær blogg som gikk ut på hverdagslige hendelser. I takt med hennes alder har hun senere utviklet seg til en samfunnsstemme og en forfatter. I 2019 besluttet hun derimot å slutte med bloggskrivning for å fokusere på andre ting, blant annet fremtidig forfatterskap. Selv om man med et kort blikk på bloggen hennes kan anta at hun ikke har mye interesse for litteratur har man i den siste tiden blitt gjort oppmerksom for hennes kjærlighet for diverse litteratur. Hennes to verk *Forbilde* (2016) og *Elsk meg* (2018) ligger begge under kategorien biografier. De er dog skrevet på en

litt mer utradisjonell måte som ikke skriker biografi, og dette er noe jeg vil se nærmere på. Med tanke på at de er kategorisert som biografi vil jeg se på hvordan verkene allikevel kanskje kan leses uavhengig av et ønske om å lære mer om henne, men heller som en litterær nytelse. Jeg vil også utforske om man som leser er avhengig av å vite noe om henne fra før av for å få utnytte av verkene, og hvordan hennes tidligere blogg kan ha påvirket kunnskapen leserne har om henne. Noe som skiller henne som forfatter fra mange andre forfattere er selve hovedgrunnen til at hun sluttet med bloggskrivningen, nemlig kommentarfeltene. Kommentarfeltene fungerte som et kommunikasjonsmiddel mellom henne og leserne, men hun opplevde ofte å bli heftig kritisert gjennom denne formen for kommunikasjon. Selv om man kan finne mange negative sider ved kommentarfeltene har dette gitt henne en mulighet til å skape en annerledes kontakt med leserne enn mange andre forfattere har hatt. Gjennom hennes blogg både før og etter hennes verk ble publisert har hun hatt muligheten til å kommunisere direkte med leserne og potensielle lesere av hennes verk og visa versa. Her kan vi også se hvordan denne digitale verdenen har påvirket henne som forfatter, og leserne.

Forbilde

Forbilde er hennes første biografi utgitt i 2016. Boken handler om hennes liv så langt, med fokus på hva hun selv, og samfunnet har krevd av henne. Hun innleder boken med at hun blir omtalt som et forbilde og oppfordret av samfunnet om å være et godt forbilde. Allerede på første side forklarer hun at hun ikke burde bli sett på som et forbilde og lister opp ulike årsaker til hvorfor. «Om du åpnet denne boka og leser for å bli et bedre eller kulere menneske, så har du plukket opp feil bok. Da burde du plukke opp noe helt annet – eller innse at du prøver å finne løsninger hos en selvdestruktiv rosablogger med et usunt kroppsideal» (Isachsen, 2016: 5). Allerede her kan man som leser merke en nedverdiggende, og noe ironisk, tone forfatteren har til seg selv. Historien hun forteller om seg selv blir ikke fortalt kronologisk og hopper til enkelte steder frem og tilbake i tid. Selv om dette er en biografi forteller hun hendelser i livet som har behov for en viss kunnskap om henne fra tidligere av. Hun skriver dog et kort lite sammendrag på side seks om livet hennes. Sammendraget er delt i tre deler og alder, høyde, bosted og hobby/arbeid er hovedpunktene som beskrives (Isachsen, 2016: 6). Hun forteller tidlig i boken om hennes tidligere liv som barn og tenåring, før bloggen oppsto. Dette gir et innblikk i livet hennes med detaljer som ikke har blitt nevnt i bloggen tidligere. Her får leser et annet perspektiv enn hva man har tidligere fått gjennom å kun lest bloggen hennes. Selv om boken er skrevet som en biografi forteller hun historiene med slik detalj at det er lett å bli dratt

inn og etterhvert tro man leser en roman. Allikevel bærer boken sterke preg av at det fortsatt er en ren biografi da hun ofte deler avsnittene og kapitlene inn i hvilke tidsrom de fant sted.

Elsk meg

Boken *Elsk meg* utgitt i 2018 er noe annet enn hennes tidligere bok. Dette verket handler om veien til hennes egen identitet, og hvordan identiteten hennes har blitt formet. Den forteller en historie om hvor villig man er til å gi opp denne identiteten for kjærlighet. Hendelsene i boka blir nøye beskrevet, og tar leseren dypt inn i handlingene. Boken i seg selv forteller en historie som ligner på en roman. Den er velskrevet og er ikke avhengig av særlig mye kunnskap om henne, men fokuserer på forhold hun har hatt til tidligere partnere. Det gis allikevel noen små detaljer om hvem hun er som er nødvendig for å forstå enkelte hendelser i handlingene; «Jeg hadde en populær blogg, jeg hadde gitt ut musikk, jeg hadde vunnet priser før, jeg var stor i media. Men jeg var liten i universet» (Isachsen, 2018: 8). Der det er nødvendig med informasjon om henne blir dette nevnt i tilfeller som passer historien som Isachsen ønsker å formidle. Det kommer dog noen ganger frem at det kan være en fordel å ha lest hennes første bok *Forbilde* før denne slik at man har mer innblikk i hennes psyke. Dette er derimot ikke kunnskap som man er avhengig av å ha for å forstå historien boken forteller. Hun nevner nødvendig informasjon der det passer seg og der det er behov for det. Informasjonen er godt flettet inn i handlingene slik at det ikke blir distraherende for leseren. «Jeg innså at det sikkert ikke var så normalt, omvendte kjønnsroller og alt det der, hvilken 21 år gammel jente følger en godt voksen mann hjem midt på natten, går en omvei, fordi hun har løyet om at hun bor i nærheten» (Isachsen, 2018: 19). I dette eksempelet forteller hun oss mye om hennes usikkerhet, men er fortsatt et viktig bidrag til selve historien hun forteller. Det gir oss en pekepinn på at hun selv tidlig er usikker på sin egen identitet, og at møtet med denne mannen ikke hjalp henne stort med å forme sin egen identitet.

Hvordan blir Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne?

Det som er spesielt interessant med Sophie Elise Isachsen er hennes tidligere erfaring gjennom bloggskrivningen. Som vi har sett på tidligere i teorien blir det diskutert fremdeles til denne dag hva som egentlig definerer en forfatter. Det som tidligere har blitt diskutert blant teoretikerne er om alt av litterære verk fra en forfatter burde bli beskrevet som litteratur. Spørsmålet da er om man kan kalle Sophie Elise Isachsen en forfatter selv før hun publiserte bøkene på bakgrunn

av bloggen? Dette fordi i vår moderne tid har konseptet om hva litterære verk blitt forandret, mye på grunn av ny teknologi som har oppstått (Emerson, 2014: 10). Gjennom hennes blogg, som vi tidligere har vært inne på, hadde hun en enestående mulighet som forfatter å skape et forhold med sine lesere gjennom kommentarfeltene. Selv om man kan si at leserne gjennom kommentarfelt og hyppig kontakt med forfatteren kanskje har fått et større forsprang enn lesere som ikke har fulgt henne, så vi i hennes første bok at dette nødvendigvis ikke var tilfellet. Selv om bloggen virket som en plass hvor Isachsen delte alt, og utfoldet dette ytterligere i kommentarfeltene til leserne, så vi i *Forbilde* at hun fortalte flere detaljer om hennes liv som hos de fleste var ukjente. Man kan dog som tidligere leser ha kunnskap om hennes psyke både gjennom bloggen, kommentarfeltene og ved å være vitne til hvorfor hun en dag valgte å stenge kommentarfeltene. Selv om denne psyken til dels blir fortalt om i begge bøkene, er det noe annet å være vitne til forfatterens handlinger i det virkelige liv enn hva det er å lese om det. Som Kirsch og Mallon var inne på, er det nærmest umulig å lese et verk uten å bli påvirket av ens kunnskap om forfatteren selv. Spørsmålet vi da kommer inn på er om verkene gjør leseren avhengig av å ha kunnskap om henne fra før, eller om de fungerer som selvbiografier som forteller historier om forfatteren som er forståelige for de som ikke har kunnskap om henne fra før av.

Spørsmålet ovenfor kan besvares gjennom en analyse av hennes skrivemåte og om den er rettet til et bestemt publikum eller flere ulike. Gjennom bloggen hadde hun som tidligere nevnt en enestående mulighet som forfatter å bli kjent med leserne sine. Som jeg tidligere var inne på i delkapittelet *Forholdet mellom forfatter og leser* blir det diskutert om hvorvidt man skal planlegge skrivemåten sin med tanke på hvilket publikum det er rettet mot, eller om man skal utvikle seg en kunnskap som sørger for at man når flere forskjellige lesere. Så langt blir det sett på som det beste at man utvikler denne kunnskapen til å nå forskjellige lesertyper, heller enn å planlegge skrivingen ut fra hvem man når. Spørsmålet her blir da om Isachsen har begynt å utvikle seg mot denne kunnskapen, eller om vi kan se spor av systematisk planlegging for å nå spesielle lesere. I hennes første bok *Forbilde* kan vi se tendenser til at denne kunnskapen ikke er fullstendig utviklet, men den er fortsatt svært forståelig for de som selv ikke kjenner henne. Dette fordi hun gir oss en del bakgrunnsinformasjon som selv ikke de ivrigste følgerne hennes hadde kunnskap om tidligere. Det som røper henne og kan sørge for at boken er mer rettet til selve følgerne hennes og den type lesere er måten boken blir innledet på. Dette mye på grunn av den nedverdige tonen hun retter mot seg selv, og bruker ord som botox som om det var en selvfølge i oppfatningen av henne. Hvis vi ser for oss en leser som ikke har anelse om hvem

hun er vil man muligens stille spørsmål om denne nedverdige tonen, og til dels hissige tonen, mot de som oppfatter henne på en viss måte. Man kan forså denne første siden som et lite angrep mot de som mener hun burde være et godt forbilde, hvor hun da forsvarer seg med at hun ikke er et godt forbilde og heller ikke ønsket dette ansvaret. Med andre ord så skriver hun til en bestemt gruppe lesere som hun tror har allerede oppfattet en mening om henne. En intetanende leser vil ikke ha kunnskap om denne problemstillingen, men det gir allikevel leseren innsikt i hennes psyke som er hovedbudskapet til denne boken.

I boken *Elsk meg* kan vi derimot se at denne kunnskapen har utviklet seg noe mer. Dette fordi hele boken egentlig representerer en sammenhengende hendelse i hennes liv, og hvor hun forteller detaljer om seg selv hvor det er nødvendig. Den store forskjellen her ligger i at hun ikke like aggressivt skriver til bestemte lesere som kanskje allerede har en mening om henne slik hun innleder boken *Forbilde*. I denne boken er hun bedre til å rette seg mot flere ulike lesere og presenterer en historie som i seg selv kunne ha blitt forvekslet med fiksjon. Hun skriver på en måte som sørger for at leseren blir dratt inn, og hvor leseren heller ikke føler at man mangler nødvendig informasjon for å forstå hendelsene og budskapet til boken. Boken representerer et budskap som er universalt, og som mange kan kjenne seg igjen i. Det er ikke et budskap som går ut på at hun ønsker å forsvare seg selv for lesere som kanskje har utviklet en mening om henne. Hun skriver om hendelsene som et forsøk på å vise folk hvordan man ikke burde undergrave sin egen identitet for noen andre, og at man alltid bør være trofast til seg selv og ingen andre.

Avslutning

Diskusjonen om hva som sørger for at man kan ta tittelen forfatter har pågått lenge, og pågår fortsatt med tidens utvikling av teknologi. I tillegg til dette har vi også diskusjonen angående forfatter- og leserforholdet, samt diskusjonen om hvordan forfatteren underbevisst påvirker verkets budskap og tolkningen av verket. Alt dette henger sammen med forholdet forfatteren har med leseren. Hvor mye kunnskap leseren har om forfatteren preger tolkningen av verket, men det gjør også hvordan forfatteren oppfatter sine lesere. Sørger forfatteren for at verket er universelt og retter seg til flere lesere, eller blir verket skrevet systematisk og planlagt rettet mot en viss lesergruppe. De fleste teoretikere er her enige om at det beste for et verk er dersom forfatteren ikke legger for my tid i å planlegge hvem han skriver for, men heller utvikler en kunnskap som sørger for å nå flere ulike lesere med ulike kontekster. For å gå litt tilbake til

utviklingen av litteratur med tanke på teknologiens utvikling er det i dag vanskelig å skille mellom hva som kan regnes som et litterært verk, og derav når man kan ta tittelen som forfatter.

Dette kan man si er tilfellet hos Sophie Elise Isachsen. Før hun ble «offisielt» en forfatter gjennom å utgi bøker var hun en ivrig bloggskriver. Selv om dette ikke har blitt særlig diskutert i oppgaven ønsker jeg allikevel å bemerke at det kan godt diskuteres om hvorvidt Isachsen allerede var en forfatter før utgivelsen av hennes bøker. Uansett gir bloggen Isachsen et grunnlag som få forfattere har fra før av, og det er kommunikasjonen hun har hatt med leserne gjennom kommentarfeltene til bloggen. Dette sørger både for at leserne har kunnskap om henne fra før som igjen kan påvirke tolkningen av verket, men også at det er en fare for at hun retter seg mot en spesiell lesergruppe og ikke er like universal som teoretikerne flest er enig om er best. Dette kunne vi se var tilfellet i boken *Forbilde* hvor vi kan se en antydning til at hun retter seg spesielt mot en gruppe som hun antar har utviklet en formening om hvem hun er som person. Det gjenspeiler seg i måten hun innleder boken på hvor hun merkbart skriver for å vise disse leserne at de har tatt feil i hvordan de har oppfattet henne, eller for å vise andre lesere at de hadde rett i oppfatningen av henne. Uansett så sørger dette for et skille mellom lesergruppen som har kunnskap om henne fra tidligere, og lesergruppen som ikke har kunnskap om henne fra tidligere av. Uansett om man kan se en negativ tendens til fokus på en bestemt lesergruppe sørger allikevel boken for å gi nye lesere kunnskap om henne som person. Dette fordi hun i boken *Forbilde* introduserer hendelser og informasjon om henne som hun ikke tidligere har delt, og lesergruppene blir der stilt på lik linje.

I boken *Elsk meg* kan vi se at hun har videre utviklet denne kunnskapen om å skrive universelt enn i sin første bok. Denne bokens budskap er noe annerledes enn hennes første. Da *Forbilde* lignet mer på en forklaring om hvem hun egentlig er, har *Elsk meg* et universelt budskap som når flere ulike lesere. Handlingen i boken er så velskrevet og begrenset til kun denne handlingen. Der det er nødvendig med informasjon om hvorfor hun tar de ulike valgene hun tar blir dette flettet inn i handlingen på en god måte. Med andre ord ser vi ikke de samme tendensene som i den første at hun retter seg til en spesiell lesergruppe, men heller mange. Her ønsker hun både å lære leserne om henne, men også å gi råd om deres egen utvikling gjennom å beskrive hendelser som mange kan kjenne seg igjen i.

Hvordan blir så Isachsens verk påvirket av hennes tidligere blogg og dens kontakt med leserne? Både hun som forfatter og leserne blir påvirket av hennes blogg. I den grad at den har tidligere

utviklet hennes skrivekunnskaper, men som vi kunne se i *Forbilde* sørget for at hun skrev til bestemte lesergrupper fremfor å være universal. Enkelte leserne blir påvirket ved at de leser boken med en forutsetning av at de vet hvem hun er fra før og derav leser en kjent stemme, mens lesere som ikke vet hvem hun er fra før av kan ende opp med å stille spørsmålstegn til skrivemåten og informasjonen de får av henne. *Elsk meg* viser derimot liten påvirkning fra bloggen og heller hennes utvikling som forfatter. Her skriver hun som nevnt tidligere mer universalt, og passer derimot flere ulike lesergrupper. Det er altså en kobling mellom bloggen og hennes verk og leserne blir påvirket, men som hun har vist i sin andre bok er dette noe som er opp til henne å bestemme. Ved å utvikle seg som forfatter og kunnskapen om en universell tilnærming til leserne har hun muligheten til å nå andre lesergrupper enn kun hennes egen faste lesergruppe.

Litteratur

Emerson, Lori. 2014. "1. Indistinguishable from Magic: Invisible Interfaces and Digital Literature as Demystifier" i: Reading/Writing Interfaces. From the Digital to the Bookbound, University of Minnesota Press. s. 1-46.

Foucault, Michael. 1969. "What is an author?" i: J. Marsh, J.D. Caputo & M. Westphal (red.) (1992). *Modernity and its discontents*. New York: Fordham University Press. s. 299-314.

Isachsen, Sophie Elise. *Elsk meg* (2018). Oslo: Cappelen Damm AS

Isachsen, Sophie Elise. *Forbilde* (2016). Oslo: Cappelen Damm AS

Kjældgaard, Lasse Horne., Møller, Lis., Ringgaard, Dan., Rösing, Lilian Munk., Simonsen, Peter., Thomsen, Mads Rosendahl. *Litteratur. Introduktion til teori og analyse* (2013).

Aarhus: Aarhus Universitetsforlag.

Lothe, Jakob., Refsum, Christian., Solberg, Unni. *Litteraturvitenskapelig leksikon* (2007).

Oslo: Kunnskapsforlaget.

Mallon, Thomas., Kirsch, Adam. *When we read fiction, How relevant is the author's biography?* (2014). Hentet fra: <https://www.nytimes.com/2014/06/29/books/review/when-we-read-fiction-how-relevant-is-the-authors-biography.html>. (10.03.2020).

Phares, Keitha Ilene. *The relationship between author and audiende: case study of a young-adult author and a student audience* (2002). Hentet fra:

https://digitalcommons.lsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2595&context=gradschool_dissertations. (02.04.2020).

